

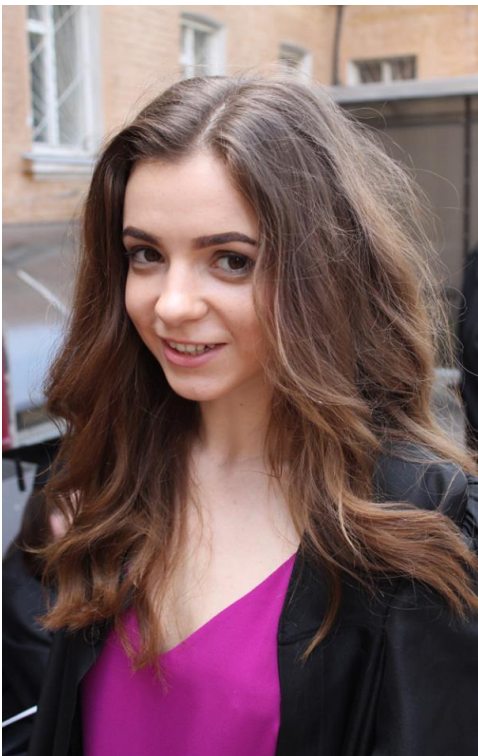
Марія Рибальченко
випускниця спеціалізації «Юдаїка»
магістерської програми «Історія» (2016)

Сьогодні кожний студент програми з юдаїки є пілігримом у сучасному освоєнні єврейської історії та культури в Україні. Мені пощастило долучитися до такого освоєння – я стала студенткою два роки тому і за цей надзвичайно короткий період здобула багато нових знань, навичок і можливостей. На останньому хочу наголосити «в кубі» – завдяки програмі я мала змогу відвідати Ізраїль, попрацювати в бібліотеці одного з найкращих університетів світу (Єврейського університету в Єрусалимі), безперешкодно гортати мапи XVIII століття з Центрального сіоністського архіву й просто гуляти сонячними вузькими вуличками, про які до цього читала лише в книжках. Програма дала мені багато нових цінних знайомств із викладачами й дослідниками з різних кутків світу, а разом із цим – просто цікавими особистостями.

Іншою світлою стороною мого навчання на цій програмі було знайомство з двома мовами, про які я знала лише, що ними пишуть у зворотньому напрямку – іврит та їдиш. Все ж таки, відкидаючи дитячі жарти в сторону, можу з упевненістю сказати, що ці мови не лише підвищили мій рівень ерудиції, а й

надали чимало можливостей. Зокрема, ідеться про різноманітні літні школи й стажування. Особливо вдячна в цій справі нашій викладачці з їдишу Тетяні Батановій, яка робила наші заняття веселими й мелодійними – так-так, ледь не кожної пари ми співали прямо на занятті!

Отже, з могилянською програмою з юдаїки в мене пов'язано не лише легкі й приємні спогади студентського життя, а й оригінальні наукові та практичні знання, що знадобляться не лише в академічних стінах. Безумовно, ані разу я не шкодувала про те, що вибрала не лише хитромудре письмо справа наліво, а й такі наукові тенета – два роки юного віку цього безсумнівно варті. Два роки пригоди, яка так потрібна на старті дорослого життя!

Ольга Нестерчук
випускниця спеціалізації «Юдаїка»
магістерської програми «Історія» (2016)

Коли надійшов час вибору програми для вступу на магістерку, юдаїка була для мене варіантом №1. І з часом я зрозуміла, що не помилилася. Це були напрочуд цікаві та продуктивні два роки. Ще на бакалавраті я зрозуміла, що не хотіла б займатися історією єдиною, а юдаїка запропонувала те, від чого просто не можна було відмовитися – вивчення нових мов. У день випуску з Академії з ностальгією згадую просто захопливі лекції Олексія Хамрая, Віталія Черноіваненка та Сергія Гірика; Дар'ю Семенову і Сергія Гурбича, завдяки яким я так полюбила іврит, та Тетяну Батанову, посмішка якої змушувала забувати, що ти сидиш на їдиші на останній парі. Я вдячна програмі за можливість почути багатьох іменитих лекторів, а особливо – за Марджорі Леман. Наш підвальчик став для мене справді рідним. Найбільше хочеться подякувати за ці стосунки та емоції. Спасибі вам.